

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.139/2022/11.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke
Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, előadó bíró
Dr. Bartkó Levente, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2022. november 29.

Az ügy tárgya: költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények

Terhelt: I. rendű

Első fok: Veszprémi Járásbíróság, 3.B.86/2018/30., ítélet,
tárgyalás, 2019. március 25.

Másodfok: Veszprémi Törvényszék, 3.Bf.303/2019/9., ítélet,
nyilvános ülés, 2019. szeptember 25.

Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt az I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Veszprémi Járásbíróság 3.B.86/2018/30. számú, illetve a

Veszprémi Törvényszék 3.Bf.303/2019/9. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Veszprémi Járásbíróság a 2019. március 25. napján tartott tárgyaláson meghozott 3.B.86/2018/30. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta csődbűncselekmény büntetében [Btk. 404. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés b) pont, tényállás 1. pont], költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont, tényállás 2. pont] mint bűnsegéd, költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés a) pont, tényállás 3. pont] mint bűnsegéd, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §) mint bűnsegéd és számvitel rendje megsértésének büntetében [Btk. 403. § (1) bekezdés b) pont, tényállás 4. pont] mint bűnsegéd. Ezért őt – halmazati büntetésül – 1 év 4 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Dabasi Járásbíróság 2014. február 3. napján jogerős 6.Bk.TM.142/2013/4. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap börtönbüntetés utólagos végrehajtását, rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] A kétirányú fellebbezések alapján eljáró Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2019. szeptember 25. napján tartott nyilvános ülésen meghozott 3.Bf.303/2019/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta; a szabadságvesztés büntetés tartamát 2 évre súlyosította, a Dabasi Járásbíróság 6.Bk.TM.142/2013/4. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap börtönbüntetés végrehajtásának elrendelését mellőzte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

II.

[3] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt elsődlegesen felmentése, másodlagosan a vele szemben kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

[4] Indokai szerint a csődbűncselekmény nem valósulhatott meg, mert nem került sor a hitelezők kielégítésének megghiúsítására. A költségvetési csalás büntette nem állapítható meg, mert nem okozott vagyoni hátrányt a költségvetésnek, így hiányzik a törvényi tényállás

alapvető eleme. A számvitel rendje megsértésének büntetett sem követte el, mert nem került sor az adott üzleti évet érintően a vagyoni helyzet áttekintésének vagy ellenőrzésének szándékos megghiúsítására. A hamis magánokirat felhasználásának vétsége kapcsán kifejtette, hogy e bűncselekmény a költségvetési csalás eszközselekménye, mert a két törvényi tényállás találkozása szükségképpen, így a halmazat látszólagos.

[5] Álláspontja szerint a megvalósult bűncselekmény a Btk. 373. § (1) bekezdésében ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerinti nagyobb kárt okozó csalás büntette, melynek elkövetője az, aki jogtalan haszonra tett szert.

[6] Sétrelmezte, hogy a szakértő nem foglalt állást azzal kapcsolatban, hogy ki hamisította meg az általa kiállított számlát, a nyomozó hatóság nem járt el alaposan, elmaradt a javára szóló bizonyítékok beszerzése és megőrzése, amelyek cáfolhatták volna a vádban foglaltakat.

[7] Kifogásolta, hogy a bíróság a bizonyítékokat egyoldalúan, a vádra támaszkodva értékelte, bizonyítási indítványait indokolatlanul elutasította, a javára szolgáló szakvéleményt ellentétesen, a terhére értékelte. Nem folyt minden lényeges körülményre kiterjedő bizonyítás, nem érvényesült az in dubio pro reo elve. A bizonyítékoknak nincs zárt logikai lánc, azok nem zárják ki a más által való elkövetés lehetőségét, így felmentésének van helye. Nem szereztek be az állítólagos pénzáradást rögzítő kamerafelvételeket, pedig az a terhelő tanú vallomását cáfolhatta volna, és nem gyűjtötték össze a bankszámlaműveletekhez kapcsolódó információkat. Nem került sor a zrt. és a kft. közötti megállapodás beszerzésére sem. A bíróság a szembesítéseket annak ellenére tisztázottnak látta, hogy azok nem vezettek eredményre, és a tanúk nem a valóságot adták elő.

[8] Az indítvány a megállapított tényállást hiányosnak, felderítetlennek, megalapozatlannak tartotta, és annak valósághű voltát hiányolta. Hivatkozott a BH 2011.97. számú jogesetre a törvénysértő minősítés miatt törvénysértő büntetés kiszabásával összefüggésben.

[9] Vitatta azon megállapítást, hogy többszörösen büntetett előéletű. Kifejtette, hogy az ártatlanság vélelmét sérti a más büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés súlyosító körülményként történő értékelése. A felülvizsgálati indítvány nyilvános ülésen történő elbírálását indítványozta.

[10] Bejelentette, hogy indítványa egyúttal alkotmányjogi panasz is, ezért kérte annak az Alkotmánybíróság részére történő megküldését. Indítványozta továbbá a büntetés végrehajtásának felfüggesztését, illetve félbeszakítását.

[11] A Legfőbb Ügyészség BF.165/2022/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta.

[12] Indokai szerint a bűncselekmények minősítése törvényes, az ítéleti tényállás rögzít valamennyi bűncselekmény megállapításához szükséges elemet.

[13] Álláspontja szerint az I. rendű terhelt valójában az irányadó tényállást támadja, ami a felülvizsgálati eljárásban nem megengedett. A hamis magánokirat felhasználása valódi alaki halmazatban áll a költségvetési csalással, az I. rendű terhelt többszörösen büntetett előéletének megállapítása a tényeknek megfelelő. A törvényes minősítés mellett a büntetés nem vitatható, amint az sem, hogy a bíróságok a büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket miként vették figyelembe.

[14] A Legfőbb Ügyészség az I. rendű terhelt tekintetében a megtámadott határozat tanácsulésen történő hatályában fenntartását indítványozta.

[15] A Kúria a Be. 660. § (2) bekezdés b) pontja alapján az ügyben nyilvános ülés kitűzését nem tartotta indokoltnak.

III.

[16] Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa nem alapos.

[17] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben jogi – nem ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 648. § a)-d) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[18] A Be. 650. § (2) bekezdése szerint felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható.

[19] A Be. 659. § (1) bekezdése értelmében a jogkövetkeztetések – így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[20] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapították meg a terhelt bűnösségét, míg a b) pont ba) alpontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályainak megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[21] Nem sértett törvényt az eljáró bíróság, amikor az I. rendű terheltet a Btk. 404. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő csődbűncselekmény büntetében (1. tényállás), a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntetében mint bűnsegédet (2. tényállás), a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntetében mint bűnsegédet (3. tényállás), a Btk. 345. §-ában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében mint bűnsegédet, és a Btk. 403. § (1) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő számvitel rendje megsértésének büntetében mint bűnsegédet (4. tényállás) mondta ki bűnösnek.

[22] A Btk. 404. § (1) bekezdés a) pontja szerint, aki a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény hatálya alá tartozó gazdálkodó szervezet fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete esetén a) a vagyon vagy annak egy része elrejtésével, eltitkolásával, megrongálásával, megsemmisítésével, használhatatlanná tételével, b) színlelt ügylet kötésével vagy kétes követelés elismerésével, vagy c) az ésszerű gazdálkodás követelményeivel ellentétes más módon a gazdálkodó szervezet vagyonát ténylegesen vagy színleg csökkenti, és ezzel a hitelező vagy a hitelezők kielégítését részben vagy egészben megghiúsítja, büntetett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (2) bekezdés b) pontja alapján az előbbiek szerint büntetendő, aki a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény hatálya alá tartozó gazdálkodó szervezet fizetéseképtelensége esetén a Btk. 404. § (1) bekezdésében meghatározott magatartások valamelyikével a hitelező vagy a hitelezők kielégítését részben vagy egészben megghiúsítja.

[23] A Btk. 404. § (1) bekezdés szerinti alakzat az ún. vétkes gazdálkodás, amelynek eredménye a vagyon csökkentése, amikor – többek között – a tartozás fedezetéül szolgáló vagyon elrejtése vagy eltitkolása révén a végrehajtható vagyon a hitelező számára hozzáférhetetlenné válik.

[24] A vagyonsökkenéssel okozati összefüggésben áll, hogy az elkövető magatartásával a hitelező(k) kielégítését részben vagy egészben megghiúsítja. A fedezetelvonó csőd a hitelező(k) részbeni vagy egészbeni kielégítésének megghiúsítását idézi elő.

[25] Az irányadó tényállás az 1. tényállási pont esetében egyértelműen rögzíti, hogy az I. rendű terhelt az általa 2010. augusztus 27. napján alapított kft. egyedüli tagja volt a társaság megalakulástól annak felszámolásáig. Az I. rendű terhelt a társaság nevében gazdasági tevékenységet folytatott, szóbeli szerződéseket kötött, számlákat fogadott be és bocsátott ki, kapcsolatot tartott az ügyfelekkel, könyvelővel. A kft. adótartozásai 2010. év decemberétől folyamatosan emelkedtek, a társaság ezen időponttól fizetéseképtelenné válással fenyegető helyzetben volt. A Veszprémi Törvényszék a 2014. február 7. napján jogerőre emelkedett, és 2014. február 13. napján közzétett 7.Fpk.19-13-000342/4. számú végzésével fizetéseképtelenség miatt elrendelte a kft. felszámolását, és a felszámoló kijelöléséről is rendelkezett. A társasággal szemben négy hitelezői igény bejelentésére került sor, összesen 14.355.596 forint összegben. Az I. rendű terhelt 2014. január 17. napján a kft. nevében a zrt. részére kiállított számla ellenértékét ismerőse folyószámlájára utaltatta. A zrt. – az I. rendű terhelt által megadott számlaszám alapján – 2014. február 10. napján 1.911.953 forintot átutalt a terhelt ismerősének számlájára, aki az átutalt összegből 2014. február 11. napján 1.890.000 forintot készpénzben felvett, és azt I. rendű terheltnek átadta. Az I. rendű terhelt a kft.-t megillető bevételt a felszámoló elől eltitkolta, ezzel a társaság hitelezőinek kielégítését részben megghiúsította.

[26] A tényállás – az indítványban foglaltakkal ellentétben – tartalmazza, hogy a kft. 2014. január hónapban fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt (2014. február 7-én a fizetéseképtelenséget a cégbíróság meg is állapította), ennek ellenére az I. rendű terhelt a társaság bankszámlája helyett a beérkező bevételt egy magánszemély számlájára irányította, ahonnan az készpénzben került hozzá. Ezáltal a bevételt eltitkolva a hitelezői igények kielégítését részben megghiúsította. Magatartásával okozati összefüggésben a törvényi tényállás megvalósulásához szükséges eredmény bekövetkezett.

[27] Következésképpen az I. rendű terheltnek felrótt magatartás kimeríti a Btk. 404. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott, és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő csődbűncselekmény büntetettét.

[28] A Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontja szerint, aki költségvetésbe történő befizetési kötelezettség vagy költségvetésből származó pénzeszközök vonatkozásában mást tévedésbe ejt, tévedésben tart, valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz, vagy a valós tény elhallgatja és ezzel egy vagy több költségvetésnek vagyoni hátrányt okoz, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (3) bekezdés értelmében a büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a költségvetési csalás jelentős vagyoni hátrányt okoz.

[29] Az irányadó tényállás 2. pontja szerint a kft. 2011. január 1. és 2011. december 31. napja között negyedéves, 2012. január 1. és 2012. december 31. napja között havi, 2013. január 1. és 2013. december 31. napja között negyedéves, majd 2014. január 1. napjától éves általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) bevalló volt. A 2010. szeptember 22. és 2012. november 9. napja közötti időszakban – a II. rendű terhelt ügyvezetőségének ideje alatt – áfa adónemben nyújtott be bevallást, ugyanakkor a benyújtott bevallásokban nem szerepeltette a kft. gazdálkodásából származó valamennyi számlát, így a bevételt eltitkolta. Az I. rendű terhelt azzal, hogy a kft. nevében tényleges gazdasági tevékenységet folytatott, azonban a kapcsolódó számlákat nem, vagy csak késedelmesen juttatta el a társaság ügyvezetőjéhez, a bevétel eltitkolásában szándékosan közreműködött. A II. rendű terhelt a kft. ügyvezetőjeként a fenti áfabevallásokat nem a valóságnak megfelelően tette meg, az adóbevallásokban valótlan adatokat szerepeltetett, ezzel a költségvetésnek áfa adónemben összesen 5.116.000 forint vagyoni hátrányt okozott.

[30] A tényállás 3. pontja szerint a néhai III. rendű terhelt a kft. ügyvezetőjeként, ügyvezetőségének 2013. április 23. és 2014. február 13. napja közötti időszakára vonatkozó, áfa adónemben benyújtott bevallásokban nem szerepeltette a kft. gazdálkodásából származó valamennyi számlát, a bevételt eltitkolta. A néhai III. rendű terhelt a kft. ügyvezetőjeként a fenti időszakra a 2013. december havi áfabevalláson kívül nem tett eleget bevallási kötelezettségének, illetve az áfabevallásokat nem a valóságnak megfelelően tette meg, azokban valótlan adatokat szerepeltetett, ezzel a költségvetésnek áfa adónemben összesen 1.966.000 forint vagyoni hátrányt okozott.

[31] E bűncselekmény elkövetésénél a költségvetésnek okozott vagyoni hátránynak [Btk. 459. § (1) bekezdés 17. pont] van jelentősége. A tényállás 2. pontja (elsőfokú ítélet 5-8. oldal) alapján az I. rendű terhelt azzal, hogy bár gazdasági tevékenységet folytatott, a vonatkozó számlákat nem, vagy késedelmesen juttatta el az ügyvezetést akkor ellátó, de a benyújtott adóbevallásokban áfa adónemben nem minden számlát szerepeltető II. rendű terhelthez, a bevétel eltitkolásával szándékosan közreműködött a vagyoni hátrány okozásában. Az I. rendű terhelt e cselekmény bűnsegédje, és mint ilyen, a Btk. 12. §-a szerint elkövető.

[32] Mindezek alapján nem sértett törvényt az eljáró bíróság, amikor az I. rendű terhelt bűnösségét a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő költségvetési csalás bűntettében mint bűnsegéd megállapította, törvényes a cselekmény minősítése és az alkalmazott törvény választása is.

[33] Törvényesen járt el a bíróság, amikor az I. rendű terhelt bűnösségét a Btk. 345. §-a szerinti hamis magánokirat felhasználása vétségében is megállapította.

[34] A Btk. 345. §-a szerint, aki jog vagy kötelezettség létezésének, megváltozásának vagy megszűnésének bizonyítására hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú magánokiratot felhasznál, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[35] A Kúria a 2-3. tényállási ponthoz kapcsolódóan utal arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban az irányadó tényálláshoz tartozónak kell tekinteni a jogerős határozat indokolásának bármely részében szereplő minden ténymegállapítást, amely az elbírált cselekmény büntetőjogi megítélésénél jelentős (EBH 2013.B.2., BH 2015.216.I., BH 2006.392.).

[36] A bíróság ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a kft. által benyújtott adóbevallások nem feleltek meg a valóságnak, azaz valótlan tartalmúak voltak, és azok az adóhatóság előtt felhasználásra kerültek. Az I. rendű terhelt felé ugyan a könyvelő jelezte, hogy a számlákat nem, vagy nem időben kapta meg, mégsem intézkedett azoknak a könyvelőhöz történő eljuttatásában (tényállás 2.,3. pont, Veszprémi Járásbíróság 3.B.86/2018/30. számú ítélet 5-11. oldal).

Az ítélet tartalmazza azt is, hogy kétséget kizáróan megállapítható, hogy az I. rendű terhelt a hamis magánokirat felhasználásának vétsége bűncselekmény elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújtott, és ezzel Btk. 345. §-ába ütköző, és aszerint minősülő, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat-felhasználásának vétségét mint bűnsegéd követte el (2-3. tényállási pont).

[37] Helyesen hivatkozott a Legfőbb Ügyészség arra, hogy a valótlan tartalmú adóbevallás valótlan tartalmú magánokirat, ezért felhasználása esetén az ezzel megvalósított bűncselekmény a költségvetési csalással valódi alaki halmazatban áll.

[38] A csalással bűnhalmazatban a magánokirat-hamisítás vétségét is megvalósítja, aki az adóhatóságot a hamis okirat benyújtásával megtévesztve áfát jogosulatlanul igényel vissza (BH 1993.271. számú döntés I. pont).

[39] A magánokirat-hamisítással elkövetett csalás esetében az e bűncselekmények közötti összefüggés nem tekinthető olyan jellegűnek, amelynél fogva a bűnhalmazat megállapítása mellőzhető lenne (BH 1981.42.).

[40] Ennek megfelelően tehát az azonos elkövetési magatartással megvalósított vagyoni elleni bűncselekmény valóságos alaki halmazatot alkot a magánokirat-hamisítással, ezért az I. rendű terhelt bűnösségét ez utóbbi bűncselekmény tekintetében is meg kellett állapítani. A Kúria megjegyzi, hogy a hivatkozott jogeset szerinti magánokirat-hamisítás megfeleltethető a Btk. 345. §-ában szabályozott hamis magánokirat felhasználása vétségével (Bfv.II.748/2019/5.).

[41] Nem sértett törvény az eljárás bíróság akkor sem, amikor az I. rendű terhelt mint bűnsegéd bűnösségét a Btk. 403. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott, aszerint minősülő számvitel rendje megsértésének büntetében is megállapította.

[42] A Btk. 403. § (1) bekezdés a) pontja szerint, aki a számvitelről szóló törvényben vagy a felhatalmazásán alapuló jogszabályokban előírt bizonylati rendet megsérti vagy könyvvizetési, beszámoló készítési kötelezettségét megszegi, és ezzel a megbízható és valós képet lényegesen befolyásoló hibát idéz elő, büntetett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[43] Az irányadó tényállás szerint a néhai III. rendű terhelt a kft. ügyvezetőjeként könyvvizetési, és beszámoló készítési kötelezettségének nem tett eleget, ezzel a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény beszámolási és könyvvizetési kötelezettségeire, a bizonylati fegyelemre, és a bizonylatok megőrzésére vonatkozó 4. §, 12. §, 165. § és 169. §-ban foglalt rendelkezéseit sértette meg. A néhai terhelt ügyvezetőségének idején – 2012., 2013. üzleti évben és 2014. évben a felszámolás időpontjáig – a k. működésével kapcsolatban a bizonylati rend és könyvvizetési rend sérelme és a beszámoló készítés elmaradása okán a számviteli rend súlyosan sérült. A számviteli rend sérelme a társaság valós vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetének áttekintését és ellenőrzését 2012. évtől kezdődően a felszámolás kezdő időpontjáig megghiúsította.

[44] Az I. rendű terhelt azáltal, hogy a gazdasági tevékenység folytatása során keletkezett számlákat nem adta át könyvelésre, szándékosan közreműködött a könyvvizetési rend megsértésében, ezzel a Btk. 403. § (1) bekezdés a) pontja szerinti számvitel rendjének megsértése büntetettét mint bűnsegéd valósította meg.

[45] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján felülvizsgálati ok, ha a bíróság jogerős ügydöntő határozatában a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabott ki.

[46] A kiszabott büntetés tehát akkor tekinthető törvénysértőnek, ha annak neme vagy mértéke a Btk. valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközik, avagy a bűncselekmény minősítéséhez kapcsolódó büntetési tételkeret megsértésével kiszabott.

[47] Jelen esetben a Btk. 404. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő csődbűncselekmény egy évtől öt évig, a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntette egy évtől öt évig, a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, aszerint minősülő költségvetési csalás büntette három évig, a Btk. 345. §-ában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége egy évig, a Btk. 403. § (1) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő számvitel rendje megsértésének büntette három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[48] A Btk. 81. § (3) bekezdése szerint, ha a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább kettő határozott ideig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, a büntetési tétel felső határa a legmagasabb büntetési tétel felével emelkedik, de nem érheti el az egyes

bűncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát, ez jelen esetben 7 és fél év.

[49] Mindezek alapján az I. rendű terhelttel szemben halmazati büntetésül kiszabott 2 év szabadságvesztés törvényes, annak tartama a törvényi minimumhoz közelítő.

[50] Az I. rendű terhelt kifogásolta, hogy a szakértő nem foglalt állást azzal kapcsolatban, hogy ki hamisította meg az általa kiállított számlát, a nyomozó hatóság nem fordított kellő gondot a javát szolgáló bizonyítékok beszerzésére, a bíróság a bizonyítékokat egyoldalúan, a vádra támaszkodva értékelte, bizonyítási indítványait indokolatlanul elutasította.

[51] A Be. 650. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható.

[52] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[53] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, és ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogszabály sérelme nélkül a kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[54] Az I. rendű terhelt valójában az eljáró bíróság mérlegelési tevékenységének kifogásolásán keresztül a megállapított tényállás megalapozottságát vitatta, amelyre azonban felülvizsgálati eljárásban nincs mód.

[55] Az I. rendű terhelt sérelmezte, hogy az eljáró bíróság ítéletében rögzítette, hogy többszörösen büntetett előéletű.

[56] Az elsőfokú ítélet szerint az I. rendű terhelt többször volt büntetve, utolsó büntetéseivel közül az ítélet három jelölt meg.

[57] Ezen körülmények rögzítése az eljáró bíróság éppen azon kötelezettségének teljesítése, amely az I. rendű terhelt bűnügyi előéletére vonatkozó adatok beszerzését mind a nyomozás során [Be. 389. § a) pont], mind a bíróság eljárásában [Be. 498. § (3) bekezdés] jelenti.

[58] Az I. rendű terhelt a más büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés súlyosító körülménykénti értékelését kifogásolta.

[59] A Kúria a büntetés kiszabásával kapcsolatban megjegyzi a következőket.

[60] A bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy konkrét ügyben, illetve adott terhelt esetében mit tekint enyhítő vagy súlyosító körülménynek, s azt miként értékeli.

[61] Ennek során a bíróságnak figyelemmel kell lennie a büntetés törvényben rögzített céljára (Btk. 79. §) és a büntetés kiszabásának elveire (Btk. 80. §), valamint a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK véleményben foglaltakra. Nyilvánvaló, hogy ezek a büntetéskiszabási tevékenység mérlegelendő, mérlegelésre váró szempontjai. Miután pedig az anyagi jogi felülvizsgálat tárgyát sem a bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége, sem a büntetéskiszabási tényezők értékelése nem képezheti, így felülvizsgálatban az sem támadható, hogy az eljáró bíróság miként vette figyelembe a Btk. 79. és 80. §-ait, valamint az 56/2007. BK véleményben foglaltakat.

[62] A Kúria a hivatalból elvégzett vizsgálata [Be. 659. § (6) bekezdés] során felülvizsgálatot megalapozó abszolút (feltétlen) eljárási szabálysértést [Be. 649. § (2) bekezdés] nem észlelt.

[63] Ekként a Kúria az I. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen elbírálva a megtámadott határozatot a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

IV.

[64] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[65] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2022. november 29.

Molnár Ferencné dr. s.k. s tanács elnöke, Dr. Idzigné Dr. Novák Marianna Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró